

KRONIEK.

De Jaarvergadering.

De Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunst houdt 22 en 23 Juni a.s. hare 3e jaarvergadering. Nog slechts de derde! Een bloed-jong ding is de Maatschappij nog, voor hare jaren buitengewoon uit de kluiten gewassen. Sommigen zien alleen de uitwendige vorm en overschatten *misschien* hare kracht. Anderen weten slechts van hare jeugd en associeeren hiermee de begrippen van onbezonnenheid en van zwakte. Beiden vergissen zich deerlijk maar de laatsten het ergst. Gegeven hare jaren is de Maatschappij van structuur en bouw een organisme, waarop we trotsch kunnen zijn. Natuurlijk moet er nog veel veranderen en groeien. Daartoe te helpen en mede te werken is ons aller plicht, maar bovenal is het zulks van degenen, die in hare ontwikkeling nog geen vertrouwen hebben. De tandartsen in Holland zijn te gering in aantal om zich nog een groot aantal „kunstlievende” leden te kunnen veroorloven.

Een „eerste kamer” ter behartiging van onze sociale belangen is overtollig en schadelijk. Plicht is het, ook en vooral van degenen, die afwijkende opinies hebben, deze te komen verdedigen ter vergadering. Slechts de werkers hebben het recht van kritiek.

Daarom allen naar Breda!

De Club der Kleine Luyden.

't Is nog al meegevallen!

Inderdaad was het eene schokkende verrassing, de invitatie meen ik, die thans alle collega's als „ingezonden” in dit nummer vinden. Men leze haar nog eens aandachtig:

datum 1 Mei, wat beteekenisvol wordt zoodra in de eerste alinea van „aaneensluiten” gesproken wordt; in de 2e alinea de verzekering, dat de onderteekenaars hen, „die op vergaderingen gewoonlijk het woord voeren” hebben leeren kennen. Voeg hierbij de gedachte aan de gebeurtenissen in Rusland, en ziet naar de namen onder het manifest en repeteer dan: 1 Mei, aaneensluiten, we hebben ze leeren kennen de woordvoerders, Rusland, L i n d!, V a n d e n B e r g!, P i t s c h!!

Met eenige angst toog ik, als persman, naar Amsterdam. In de Leidschestraat, bij de Keizersgracht trof ik den Voorzitter van het Hoofdbestuur, die zich opmaakte om eveneens naar het Paviljoen te tijgen. Ik bewonderde zijn moed en was verheugd hem te mogen vergezellen naar de „gelegenheid” in het Vondelpark.

De rest is inderdaad meegevallen. De A. T. V. wil geen omverwerping; ze wil aaneensluiting maar in zeer nuttige en onschuldige vorm. Ze waagt een nieuwe poging om de hokvaste collegae eens tusschen waschbak en operatiestoel vandaan te halen. Ze wil de vogels, vooral van diverse plumage, eens uit de eigen kooitjes hebben. Ze gelooft, dat de onderlinge waardeering hierbij zal winnen en wij gelooven het met haar. De eerste bijeenkomst bevatte inderdaad heterogene elementen, die niettemin een volkomen evenwichtig systeem bleken te kunnen vormen. De avond was gezellig al was de Mei-bowl niet dät. Over het algemeen slechts weinig shop-talk en veel los bridge-work, dat vier aan vier werd vervaardigd.

We bevelen de Amsterdammers, en de enkelingen uit de provincie, die hiertoe in de gelegenheid mochten zijn, een bezoek aan het A. T. V.-Clublokaal ten zeerste aan.
